

Hvad Lovforslaget om Ændringer i Loven om Tvangsakkord angaar, er Hovedbestemmelsen den nye Bestemmelse i § 1, der indeholder Regler om de Udvalg, som man agter at nedsætte. I Paragraffen er beskrevet den Maade, hvorpaa Valget skal foregaa, og den Fremgangsmaade, der skal benyttes. Hvor meget man vil kunne opnaa gennem disse Udvalg, er det umuligt at sige nu. Det vil ganske bero paa, om man er saa heldig at faa de rigtige Mænd ind i Udvalgene. Skifteforvalteren skal være Formand. Vi har ikke kunnet finde nogen anden Embedsmand, som vi kunde sætte til det, og vi mener, at Skifteforvalterens øvrige Virksomhed gør det naturligt, at det bliver ham. Der kunde kun være Spørgsmaal om, hvorvidt man maaske skulde vælge Amtmanden. Vi mener dog ikke, det vilde være heldigt. De Distrikter han vilde komme til at virke i, vilde blive alt for store, og hvis der blev noget videre at gøre for disse Udvalg, vilde det være umuligt for ham at overkomme Arbejdet. Vi mener derfor, det bør være Skifteforvalteren, der bliver Formand, og Lovens Betydning vil i stor Udstrækning komme til at bero paa, om Skifteforvalterne med Interesse og Energi vil tage den vanskelige Opgave op, og det haaber og tror jeg, de vil gøre.

Lovforslagets § 2 indeholder Regler, der knytter sig til det, jeg før sagde om, hvornaar Konkursen skal kunne udsættes i nogen Tid. Der gives her Regler om, hvor stor en Del af Kreditorerne der i givet Tilfælde kan forlange Konkurserklæring. I § 3 er foreskrevet, hvilken Majoritet der skal til for at fremtvinge Tvangsakkord. Det er selvfølgelig en Skønssag, hvilken Majoritet man vil kræve; man kan diskutere om, hvorvidt det ene eller det andet er rigtigt; det er det umuligt at sige noget bestemt om. Naar vi har foreslaaet det, som er udtrykt i § 3, er det begrundet i Ønsker, der er fremsat fra sønderjydsk Side, og som vi har ment paa dette Omraade at burde følge. I § 4 findes Regler om, hvorledes Udgifterne skal udredes.

Det vil jo være ønskeligt, at disse Love træder i Kraft saa hurtigt som muligt, og jeg tillader mig derfor at henstille til det høje Ting at undergive dem en hurtig og velvillig Behandling.

Nygart: Det er jo desværre saaledes, at den økonomiske Krise, der hænger Erhvervene, endnu ikke synes at have naaet Kulminationspunktet; og under saadanne Forhold maa man jo med Beklagelse se, at snart den ene, snart den anden erhvervsdrivende maa give op og lade sit Bo konkursbehandle, hvis det ikke er muligt at opnaa en mindelig Overenskomst, en frivillig Akkord eller en Tvangsakkord. Under saadanne Forhold er det glædeligt, at Ministeren har fremsat de foreliggende Forslag, som efter mit Skøn i ikke saa ringe Grad vil tjene til at afværge Konkurs og til at faa de flest mulige Boer behandlet efter Loven om Tvangsakkord.

Det første Lovforslag, som foreligger til Behandling, er jo Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov af 25. Marts 1872 om Konkurs m. m. Som den højtærede Minister nævnte, har man tidt og ofte set dette, at en hidsig Kreditor har søgt at komme de andre Kreditorer i Forkøbet ved at lade foretage Udlæg hos Debitor; og med den korte Frist, der er, inden et saadant Udlæg kan staa overfor Konkurs, sker det ofte, at en enkelt paagaende Kreditor skaffer sig Dækning paa de andre Kreditors Bekostning. Dette har jo sat meget ondt Blod, foruden at det ogsaa har bragt det til, at man fra de andre Kreditors Side har skyndt sig med at indgive Konkursbegæring. Nu vil det vel i nogen Maade hjælpe, naar den 10 Dages Frist bliver forlænget til 3 Uger, som det foreslaas her i § 1.

Bestemmelsen i § 2 i Forslaget om Ændring i Konkursloven vil hjælpe endnu bedre, idet der foreslaas klare Regler for, hvornaar Skifteretten kan udsætte en Konkursbehandling. Hidtil har man savnet saadanne klare Regler i Loven om Konkurs. Man har vel nok i Praxis benyttet den Fremgangsmaade, at naar begge Parter var enige om at udsætte Konkursbehandlingen, har Skifteretten bevilget det; men man har vel egentlig ikke nogen klar Ret dertil efter Konkursloven. Nu foreslaas det i § 2, at Skifteretten skal kunne udsætte Behandlingen af en indgiven Konkursbegæring, naar vedkommende Fordringshaver, der har forlangt Skyldnerens Bo taget under Konkursbehandling, og Skyldneren er enige heri. Men ogsaa naar Skyldneren anmoder om en saadan Udsættelse for ufortøvet at